

18.2.38

הבוקר ראיתי את חיים ובפי. הם הגיעו אחמול לקרודן. חיים דרוך למלחמה. אולם רצונו לשוב מיד כעבור שבועים מדאיג. הוא מפריז בערך הנשק שיש בידו - השיחה שהיתה כאן לנורי.

הבוקר טלפן אליו שקבורו - א.ג. רוצה לקבל ממנו הערות בכתב בשאלת העליה לאחר מרט. כנראה שהבוע הבא עומדים לקבל החלטה בענין זה בקבינט.

- ג'ימי, שהשתתף במשלחת לנוויל וא.ג. (בסעות רשמתי 40 איש - היו באמת רק 15-17), טבור שהמשלחת עשתה רושם על הממשלה ויהיו לה חובאות. אולם עדיין לא עלה בידי לקבל דו"ח שלם על המשלחת, ובעיקר בשאלה שהיא לדעתי עכשיו המכרעת והקובעת - ככל הבחינות! - ביטול העליה. ההכרעה בשאלה תקבע לדעתי יותר מכל דבר אחר את גורל מדיניותנו בתקופה הקרובה.

19.2.38

ערבתי הבוקר את המכתב לא.ג. בשאלת המכסימום הפוליטי.
- לאחר הצהרים ישיבת ההנהלה במלוננו של ויצמן. ביחו נסגר והוא מתאכסן בדורצ'סטר - גם עובדה זו תכביר על אצט השארו כאן. חיים מסר סקירה על המצב בארצות הערביות. הוא זילזל בקלות יחרה ברצינות הגורם הערבי אם כי אני חמים דעה אחר לגמרי שמחננדינו מפרזים - ביודעים או בלא יודעים - במסקל הגורם הערבי.

קבענו ישיבת הועה"פ - ל-8 במרס בלונדון, כי ויצמן עומד על דעתו לנסוע מכאן בחמשה עשר. לפי הצעתו החלטנו גם על כינוס הועד האדמיניסטרטיבי. מוטב שגם המוסד העליון של המוכנות יאשר ויקבע את קו הפעולה בשעה זו - ויחליש את המגמות ההסניות שהריסו דווקא ראש.

- בינתיים מחמיר המצב הבין לאומי, והקבינט הבריטי, במעם הראשונה לאחר כמה שנים, נתכנס היום במיוחד לדון על יחסי חוץ, ויתכן שגם מחר תהיה ישיבת הקבינט.

סחיחות זו לא מקילה את מצבנו. משה קיבלתי מלגרמה שיחכן שמי שהוא יסלמן לי מחר
מקהירו. מחר בערב אני מדבר בועידת הרבות, וסלגרפתי למשה שיקדים את השיחה.

20.2.38

בבית בערב צלצל משה מקהירו. הממשלה בלונדון החליטה לשמוע חוות דעה חיים בשאלת
המכסימום. דעה לונדון היא לחדש סמכותו של הנציב לקבוע מכסימום לשנה שלמה - אולם
לא יקבעו מכסימום כולל, מפני שחוששים לגנף ול"בית", אולם לא רוצים לשוב ליכולת
קליטה כלכלית מפני שחוששים א) לעליה גדולה, ב) ומפחדים מפני הערבים והם עומדים
לקבוע לפי שעה מכסימום לחצי שנה(?) לשני סוגים: 1) בעלי הון, 2) פועלים. ישאר
איפוא "חומש" עליה לקרובים, תלויים ואולי גם לתלמידים.

"ירושלם" עומדת על מכסימום כולל, אבל כמובן לונדון תכריע. בין לונדון וירושלם יש
החלוקה במספר בעלי הון. לונדון מציעה 2000 (לחצי שנה?) משני סעיפים: 1) בין כך
ובין כך לא יבואו כל כך הרבה, 2) זה ישקם את היהודים. ירושלם דורשת רק 750,
א) מפני שבין כך ובין כך לא יבואו, ב) שלא להרגיז הערבים.
הנוגע לפועלים גם לונדון וגם ירושלם מסכימים למכסימום של 1000, אולם סבורים שלא
יחיה כלל שידול, או קטן, ויחלים הנציב.

משה מציע לנמק את טענותינו, שביחס לפועלים אין צורך במכסימום, כי כל השידול הוא
ביריהם. הגבלת קרובים לא תתכן כי ע"י כך מפרידים משפחות.

המומחים שלנו מיחסים חשיבות לחומש "התלויים" ע"י סוג זה הם סבורים נוכל להגדיל
העליה (השאלה העיקרית עכשיו אינה כמות העליה - אלא עקרון העליה!)

ביחס למושב הוה"פ רוצה ההנהלה לדעת אם הישיבה באה ממעמים פנימיים או חיצוניים.
אם פנימיים - סוען אוסיסקין מוטב שהישיבה תהיה בירושלם כעבור חודש. אמרתי לו העיקר
הוא טעם פנימי - אבל יש להחיש הישיבה ולעשותה בלונדון א) למען שחתף האכריקנים,
ב) המבוכה בחנועה גדולה, ג) למושב יוכל להיות גם ערך פוליטי.